

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
Εργασία... 16
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΡ. ΣΥΝΑΓΩΜΑΙ
ΑΡ. 10 και 100
ΠΡΟΤΑΡΧΟΝΤΑΙ
Τοις...
Τοις...
Τοις...

ΕΚΡΙΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΕΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΤΟΥΛΑΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ Τρίτη 9 'Ιουλίου 1902

Εργασία: 10085 Αθηνών 'Αριθ. 120

ΕΤΟΣ Ζ' - Περίοδος Β' - 'Αριθ. 2477

ΣΥΝΑΓΩΜΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ
Εργασία... 20
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Εργασία... 20
ΠΡΟΤΑΡΧΟΝΤΑΙ
Τοις...
Τοις...
Τοις...

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΟΥΑΡΔΟΝ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Τα άγνωστα γεγονότα της 8ης Νοεμβρίου, τα οποία αποκάλυπτον από τινων ημερών εις τας στήλας ταύτας, δύνανται και πρέπει να αποτελέσουν πολύτιμον διδάγμα δι' εκείνον, όστις θα καταλάβη τόν Μητροπολιτικόν θρόνον έντός ολίγου. Μακράν του να θέλωμεν να κατηγορήσωμεν την μνημνη του αποθανόντος, μακράν του να επιζητώμεν να αναζώσωμεν οδυνηράς του παρελθόντος πληγάς, εκθέτωμεν εν πλάτει και εν ακρίβει τα λυπηρά γεγονότα της εποχής εκείνης διά να χρησιμεύουν εις την Ιστορίαν και διά να διδάξουν τους Έλληνας πρωθυεράρχας την έθνηκήν πολιτικήν, την όποian όρείλου απαργκαλτωί ν' ακολουθούν. Ο Μητροπολιτικός Προκόπιος βεβαίως δέν ήτο άνθρ άντεχνικός, ούτε είχε την δύναμιν να εργασθί έναντι των συμπερόνων της Έλληνικής Εκκλησίας, ούτε ήθελε να αποτελέση όργανον οιασδήποτε ζήτησης επιρροής. Η άδυναμία εν τούτοις του χαρακτήρος αυτού, ή επιπολαιότης της σκέψεως, ή έλλειψις θελήσεως, σθένους και τόλμης τον κατέστησαν πρόσωπον τελείως άνεπιβλητόν, τόν έρριψεν εις την δημοσίαν ύπόνοιαν και τον ήτο σύνηρη. Τό πρώτον σφάλμα του ήτο ή δειλία, ή όποια τον κατέλαβε πρό της Βασιλικής πορφύρας μη έννοών ότι και αυτός έπρεπε επί της κεφαλής στέμμα έπίσης αιγλήεν, τό στέμμα της Έλληνικής Εκκλησίας, έροβήθη να κρατήση την βασιλικήν χίμαιρα, ή όποια, εν άναρχία, σκέπασκε, ήθελε να έωσθί το Ιερόν Ευαγγέλιον εις τόν λαόν με μορφήν άνάμορφον προς τό μεγαλειότατον. Έάν ποτέ ήτο τολμηρότερος, ευραδέστερος, πεισιχωρότερος, θα καθωδίζην την Βασιλισσαν και ως άρχηγός της Έκκλησίας θα την έπειθε ότι τό συμφέρον του Έλληνικού θρησκείματος ήτο κατά της έκλαυσεως του Ευαγγελικού κείνου. Αλλ' έπρωτλήθη με είσιπήστη, να συναισθή, να ευαρεστήση. Καί από την έλευσίαν αυτήν άρετηρίαν έπήγασαν όλα τα κατόπιν όνειρά, έξετέθη τό Βασιλικόν γόητρον πρό των όμμάτων του λαού και έποτίσθη με αίμα τό χόμα των Αθηνών. Ίδού ποδ έγκείται ή ύψηλή διδασκαλία, την όποian θα δώσουν τα δημοσιεύματα ήμών περί των άγνωστων γεγονότων της 8ης Νοεμβρίου. Ο μέλλων Μητροπολιτικός έχει να διδαχθί εξ αυτών την έθνηκήν και άνδρικήν πολιτικήν, ή τις άρμίζει εις τόν θρόνον του. Η άσθένεια του χαρακτήρος, ή έλλειψις θελήσεως, ή άδυναμία προς άντίκρουσιν γνωμών και άποφάσεων έπιβλαβών εις την Έκκλησίαν είνε έλλείμματα, τα όποια δύνανται εις δεδομένας στιγμάς να προκαλέσουν έξεγέρσεις, επαναστάσεις, έμφυλους σπαραγμούς. Έκ των έλλειμμάτων αυτών ο Προκόπιος παρ όλίγων να αίματοκυλίση όλόκληρον την Έλλάδα. Ο διάδογός του και όσοι άλλοι μέλλουν να καταλάβουν τόν Μητροπολιτικόν θρόνον μίαν ήμίραν, άς λάβουν υπό σοβαράν μελέτην τας τελευταίας παύτας περιπετείας του πρώτου σπουδανόντος και συμφορμαίου με τά εξ αυτών διδάγματα άς κανονίσουν την πορείαν των. Πρό πάντως άς λάβουν ύπ' έλιν ότι έρριβου εις τά ζητήματα της Έκκλησίας αυτοί να έχουν την κυριαρχούσαν γνώμην και αυτοί να δίδουν τό σύνθημα των νεωτερισμών, έάν συμψηρή να γίνονται νεωτερισμοί εις την Έλληνικήν εκκλησίαν. Μακράν όμως πάσης έπιρροής και πάσης έπιβολής και πάσης σπένδοντος σχέσεων μετ' άνθρώπων συναντών να τους επηρεάσουν. Διότι έάν τό πρώτον Μητροπολιτικόν σφάλμα έβυσσας δέκα πόλεις, Έλλάς εις τάς όδους των Αθηνών διά λην Έλληνικήν πλσιν είνε πρόθυμους

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΦΙ

Εντύπώσεις και εκφύσεις
Ζωηρά φιλονεικία ήκούσθη εις τό διπλανόν μου τραπέζι τού ξενοδοχείου.
— Νά τό βγάλης!
— Δέν μπορώ. Ώσ πώς δέν τό βγάξεις;
— Διότι δέν τό βγάξεις και σύ.
— Τά βγάξεις λοιπόν;
— Ώπληροεπλήρην δέν έπρόκειτο διά τό σακακι. Τό ζήτημα ήτο, διατί οι πρώγοντες τό μετρημέρι εις τό ξενοδοχείον να μη βγάλουν τό σακακι των. Ένας δέ άκ των συζητούντων έπαισιόδοτος.
— Καί τό γελώ, περακαλώ;
— Είς τέταρτος έφίθιρσε και τι, σκόδων δειλώς πρός τους άλλους, έκ των κινήσεων δέν των χείλων των ήνέσσω, ότι έπρόκειτο να βγάξωμεν και τό πουκάμισο. Δέν γινώσκω ά και κανείς πέμπτος έπρωταίος τίποτε διά την φρανέλλαν. Δυστυχώς όμως ή συζήτηση έληξε πριν φθάσθί τό κρέας. Λέγω δυστυχώς, διότι τό ζήτημα είνε τοδ στέλλους του Ολυμπίου Διός, αλλά ποιος να τό κάμν; Είς την Έλλάδα δέν υπάρχουν αυτοί οι σούλογοι, ένώ εις την Αμερικήν ήβρόνται σωκατέα με διαφόρους έλτρουστεικούς σκοπούς, λόγου χάριν δέν τον σκοπών να μη βεβαιώνται οι άνθρώποι εις την ζήτηση. Ίδού άμείως ένα ζήτημα. Οι τρώγοντες τό μετρημέρι εις τό ξενοδοχείο μέσα εις αυτήν την γέννηση της ζήτησης, δέν πρέπει να βγάλουν τό σακακι των — τοδ άχάριστον — και να τό κερπίουν εις τό καρφί;
— Βεβαίως ή εύπρέπεια θέλει τους ανθρώπους ντυμένους. Αλλά ή εύπρέπεια είνε τό τελευταίον καύ συλλογίζεσθαι άνας άνθρώπου, δ έπίσης βλέπει την ζώην του να είνε κατά χονδράς σταγόνες εις τό πάτημα. Δέν γίνονται τό αυτό και εις σπανίους άνθρώπους. Είς μερικά γρανάζια λόγου χάριν ή έπαλληλία παύειν τό σακακι των. Άκούσινε μέσα και βλέπετε τρία σακακία κατόπιν τού καρφί, τα όποια καθός πορεύονται και μίαν φάβαν ή συνοπρόχουν με κανένα μπαμπούτιν κρεμασμένον πλίστον των λαμβάνουν Ιλαροτακτικήν έκφραση ανθρώπων άπεχχομένων.
— Αυτό γίνεται διότι ο κύκλος του γραφείου θεωρείται στενός. Αλλά δέν έννοώ διατί να μη διαρρούνται στενός κύκλος και οι 200 άνθρώποι του ξενοδοχείου, άρμ είνε και αυτοί με μεγάλην έξοχότητα άνθρώπων, ή όποιοι έχουν μίαν κινήση έλλείψιν, την έλλειψιν έλλας κοζίνας. Δέν γίνονται διότι φερόνται δ ένας τόν άλλον. Πράγματι όμως μένεις τό άχθος με τό όποιο σκόδων καθύστερ και μασούν, άκούεις μίαν μυστικήν αυτήν παραπάνου την έξέση.
— Δέν εύρίσκειται ένας χριστιανός να κάμη την άρχή;
— Είς τό Φάληρον εύρέθησαν δύο άνθρώποι και έκαμαν την άρχήν. Είνε άνδρηνόων έξανθών ζένων, δατωμένων και πανυψηλόν, οι όποιοι κατά τάς 11 πρό μεσημέρια ξεκινούσιν από τό σπίτι των γυμνόν, φέροντες μόνον έκάτω των τό σεντόνι του λουτρού. Τό τό σεντόνι ραίνονται και καλύμναι γυμνόν, τα όποια ύποτίθενται ότι είνε πόδια. Είς την κεραλίαν μέν φάβει.
— Ο ένας έκ των δύο, συνήθως ή Εύα, φέρει εις την έγκλην της και τό μισρόν των τέκνων, τό όποιον μόνον ένα φάβει πορεί παραπάνω από την άνδρασίαν με την όποian έζήλθεν εκ της μητρικής κοιλίας. Είς αυτήν την κατάστασιν οι τρεις πρωτόπλοισι του Φαλήρου έκινούν από τό σπίτι των, διέχονται τους δρόμους και φθάνουν εις την βάλασσαν. Το μπάνιο των είνε λατίνον παντός, διότι τό κάμνουν εις την παραλίαν. Ουδέποτε έστενοχωρήθησαν ένας μπανιέρς, ή όποια έλλως τε ήτο και περιττή ύπό τούτους όρους. Φυσικά ούδέποτε έλογάριασαν άν τους βλέπη κανείς. Την στιγμήν κατά την όποian βοηθούνται ός γλάρου εις τό νερό υπό τώ έμκατα των διαερχομένων. Καί ύστερα έρωτούν ή άνηλικισμένην ποδ είνε ή αύτοχία. Ποδ άλλος θέλει περά έκεί όπου λαίπει τό μαρτύριον τό λεγόμενον έντροπή. Το ρούχον και τό καλόντρον είνε μία Βασιλίχη με την όποian ή τριαντά της εύπρέπεια άποχωρίζε τόν άνθρώπον από τους μεγάλους του γεννητόρας, τόν ήλιον και τόν άέρα.
— Ο Κναις ήτο από τους μεγάλους τίν αιώνας, οι όποιοι έβλεπαν τόν άνθρώπον εις την όσιν των. Καί ο μακαρίτης έκείνος, διότι άπέθανε νεώτερος, δέν έπίεζε βαθείως να εύεργετήση τους όλίγους οι όποιοι έχουν τά μέσα να μεταβούν εις τό Κάρμαμα. Έγινώριζαν ότι πα πρία τέταρτος της γής είνε νερό, και έπομένως όλη ή γή ήμπερ είνε μία κόμη υδροβερραπείαν ή βουτιά εις τόν άέρα. Αλλά δυστυχώς δι' ήμας τους Αθηναίους είνε έναιρον και τίς είνε έως ποτέ πό μήν διεύριν ένα δάσος ποδών γυνών έως τά γόντα οι όποιοι να βουτούν εις την

Φαληκήν παραλίαν, έντι των παπουτσιών τα όποια κάμνουν τούς βέρβανον κρούον εις την πλατείαν του Φαλήρου. Τί περιμένετε από τόν έπου καλείται κνίς κατά τού Ιβρώτος;
— Όλοι κερπαίνουν: ότι ο Σάββας δέν ήθελε τέλει εις τόν κνέμον. Τέλειος θα ήτο καί' ούτοδς αν τό νερό του Φαλήρου ήρχετο μένον του διά να τους πύρη εις τό γρασίον των και να τους λούση. Αλλ' έπειδή ο Δημιουργός ήθε άνάτονον να προβλήψη, ότι θα γίνον γρασίει εις τόν κνέμον, δέν έλαβε κανέν μετρον τούτοιν. Άρμεν τόν άνθρώπων να εύρη μόνος του τό νερό, διά ν' ένεπληρώση και την μνημνη έλλείψιν των όποιων έχει.
— Η μνήμη δέ έλλείψης του άνθρώπου είνε τό γνωστόν δυστυχισμα, ότι δέν ήμπερ να βγάξη την σάρκα του έταν όλη και να την κρεμά εις τό καρφί.
— Ο άλλος
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ
... ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΑ ΙΕΡΑ!
— Τότερα από ύπνον και όρνειαν αιώων ήσαν έξανα εις τό φος του ήλίου. Μετακαλόντα, λωστρεπεί, ντιστακίτες, άστροί, κορίτσια δεικνόντες ήμερας τόρας πηγαίνον και τά κυτάζον έκεί εις τό βάθος του έκασθεντος οικόπεδου. Καί τά κυτάζον άλλοι συζητούντες και άλλοι χασκόντες, και άλλοι φιλοσοφούντες, και έκατα εύχονταν, άφίνοντες θέτιν εις άλλους, και αυτοί πάλιν εις άλλους. Μερικά άρχαία άντικείμενα, τα όποια εύρέθησαν έκεί τά έπλησαν οι άρχαιολόγοι γλήγωρα και με προσοχήν και εύλαβήν τά έκόμισαν εις τό Μουσείον, εις την σκίαν και την ήσυχίαν. Αυτά όμως τά έβλεπαν έκεί έκσταταελεγκμένον.
— Ένας σκύλος προχθής είνε κατεβή έκεί κάτω και έπαιε μαζί των. Έπαιε κατέβηκε ένας άλλος και έν έμμήρη. Κ' έπειδή ο μπόγιος έχει άφήρη ούδένα τό σκυλιά αυτόν την εποχήν να περιφέρονται εις την όδον Σιαδίου, μετ' όλίγων ένα κοπάδι έλευκόν από σκύλους έσσαν με τό δέντια των τά σάκακα των Έλλήνων τά ιερά ένθι οι άπογονίς έξηκολούθουν τά έλευκόν με άρετικήν περιεργίαν τό δάμα.
— Άν δέν άπαύεται ή τυμβωρυχία τιμωρεται από τόν νόμον. Εγώ π. χ. δέν έχω δικαίωμα να πάρω ένα τσιγκί και να πάω εις τό νεκροταφείον και να άνοίγω τάφος και να κερπάσκω σκελετούς και να κάμω φιλοσοφικάς παρατηρήσεις επί των κρανίων όπως ο Δανός έκίνους πρίγκηψ. Άμέως αίστηρίζεις την έκείνην με άδρα, με χρονογράφημα και με τελεφόρε νέε δέ

με όνομασιν ιεροσύνων δ λαός θα καταγανακτήση, οι φοιτηταί έως θα κάμνουν συλλογήτηριον, θα στραψί έναντίον μου όλη ή λαϊκή όργη και μανία, θα με βρίσουν, θα με λιθοβολήσουν, θα με τυραντήσουν, θα με φέσουν, θα με τρεπώνουν έως και τους καλόνιστάς εις τόν Ίβον αιώνα, θα με άποκαλέσουν σφαρότην, σλαύον, ρωμολοβίλιν, παγγερμανιστήν, εριστοκράτην της Αλμάβρας...
— Έάν σωθί δέ από την άγχονη, από την πυρην, από την λαίμαργον, από τόν λιθοβολισμόν, από τόν ανακολοπισμόν, από τόν τυρανισμόν, θα έστρεψώ τό έλγώτερον εις κομμίαν έρμημον, όπου θα πιδάω εών τόν Ναπολέοντα λ. χ. ή σάν τον μακαρίτην Προκόπιον. Διότι ο νόμος ο πολιτικός και ο ήθικός προστατεύουν τόν ύπνον των νεκρών. Αλλ' ήθελε να ήσpera πόσην αναδρομήν δύναμιν έχει ούτος ο νόμος; Προστατεί τόν ύπνον τών κοιμωμένων από πόναν έσχόν; Απδ τόν καίρην του πολέμου του 1897; Περισσότερον βίβαται. Απδ της εποχής της παραγωγής του Συστάγματος; Πιδ άκόμα. Απδ της εποχής της άμης των ηρώων; Πιδ άκόμα. Απδ της εποχής του ήρωικού κατωρθώματος της δολοφονίας της Έλληνικής άντ' Καπολίστριας; Ακόμα, άκόμα. Απδ της εποχής του Α' άνθους; Ακόμα, άκόμα. Απδ της εποχής των Βουζαντίων; Βίβατα έως έκεί, διότι από τό άτομα και τό κράτος του έμνημογρήσαν έως έκεί φθάνον και ιεραί έν γένει παραδείσια μας. Απογονίσι των Βουζαντίων! Ρινοσάντι, ρινοσάντι, λογοδιόρροια και δημοκρατία! Πέραν της εποχής έκείνης δέν υπάρχει άνάμνησις, συγκίνησις, ένδοξισμός, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγόνων του και να τό σκορπίζη εις τά δέντια των σκυλών, ός να ήσαν κοκαλάκια των νεοκείων των ύπνετριών.
— Εκεί τέλος ο κ. Γενήταρης άς με άπολλάξω από τό δάματος. Ας στείλη έμην έργατήν ν' άνοίξη ένα λάκκον και να δέν τά λείψανα αυτά. Άρκαί έπέρασαν τόρας τόσας έξομαδάς τά βέβαια των περιέργων, ένδοξισμάρδς, άπάρεχον μόνον έλίγα κείμενα ποιητών και συγγραφέων με τά όποια ένας άρθρικός δασκαλός βασιλεύον επί δώδεκα έτη τους μικρούς νεώτελλους. Επομένως δέν υπάρχει ούτε τυμβωρυχία. Έκείνος νεώτελλος δύναται να παίρνει ένα τσιγκί, να σκαθί, να ξεχωρίη τά σάκακα των κοιμωμένων προγ

